

NON FAMES, SED FAMA: PRANDIUM L'ORÉAL

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 07

Totum mane laborando transierat, et quod maxime mirabar, silentia Giorgii erant — hanc mei formam diligentissime observabat, et inveniebat se me re vera omnino non nosse.

Rita emprix ad cauponam motocyclo advenit, eodem fere tempore quo nos. Galeam detraxit et longos capillos solvit, quasi diceret: modo a tonstrice venio, videamus num tibi placeant.

Giorgio subridere coepit et dixit: malum, sciebam eam se tui causa ornaturam esse, felix furcifer.

Quid dicis, insanisne, dixi, rem sedare conans, et intravimus, ubi illa mensam in angulo elegit — secretam, sed non rotundam, consulto oblongam — et me rogavit ut iuxta se sederem.

Omittamus formulas urbanitatis, inquit, puto nos eiusdem fere aetatis esse — mihi placet, sed veram aetatem tuam in tabulis urbis Catinae inscriptam non rogabo, id illis relinquo qui ad alteram mensam sedent.

In risum effusa est, deinde rogavit num histrio theatralis essem. Quodam modo, dixi — sed scaena mea via est.

Quid ad victum facis? Magum, scilicet — quae quaestio! Ha ha ha ha ha hae.

Bene, tibi dicam quid re vera faciam: viros doceo quomodo se venustos et iucundos reddant, ut mulieres intellegentes inveniant — tui similes — et, si accidit, eas amore capiant.

Optime incipis — et quomodo id munus appellares?

Sacerdos sum sine veste talari, sed cum voce.

Giorgio sermonem excepit et dixit quod cum sede sua principali convenerat, et ego nugari desii.

Nemo eo die de negotiis aut venditionibus locutus est, sed unam rem intellexi: vir tantum valet quantum mater quae eum fecit.

Ferdinando